

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 10245/07

בפני: כבוד המשנה לנשיאה א' ריבלין
כבוד השופטת א' פרוקצ'יה
כבוד השופט י' אלון

העותר: הארגון הארצי של מפעלי השמירה והאבטחה
בישראל

נגד

המשיבה: מדינת ישראל, משרד המשפטים
המחלקה לרישוי חוקרים פרטי

עתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים

תאריך הישיבה: ט"ו בטבת התשס"ח (24.12.07)

בשם העותר: עו"ד שלמה בכור
בשם המשיבה: עו"ד גלעד שירמן

החלטה

העתירה הוגשה כנגד החלטתה של המשיבה המחייבת את חברות שירותי השמירה להעביר לועדת הרישוי, קודם לחידוש רישיון לשנת 2008, מידע בדבר הפרת חוקי מגן בעבודה על ידן. בעתירה נטען כי יש בהחלטה זו כדי לפגוע בזכויותיהן של החברות המיוצגות על ידי הארגון העותר.

בהמלצתנו, חזר בו העותר מן העתירה ובודין עשה כך. מלכתחילה לא היה מקום להגיש עתירה זו. הצורך לפקח על השמירה על חוקי המגן ראוי שיבוא בכלל השיקולים שהמדינה רשאית ואף חייבת לשקול בעת הפעלת סמכותה. אחד מהקריטריונים למתן הרישוי בענייננו הוא "עברו או התנהגותו של המבקש" (ראו סעיף 19(א) לחוק חוקרים פרטיים ושירותי שמירה, התשל"ב-1972). מכל מקום, כאשר מתקשרת המדינה עם גורמים חיצוניים – לדוגמת אלה המיוצגים על ידי העותר – זכאית היא ואף חובה עליה לעשות את שבידה כדי להבטיח את השמירה על חוקי המגן

וכדי להבטיח צמצום היקף הפגיעה בזכויות העובדים. תמוהות במיוחד טענותיו של העותר בדבר הפגיעה בחופש העיסוק של חברות השמירה נוכח הנוהל החדש. חברה שמקיימת את החוק לא תיפגע. חופש העיסוק אינו חובק בתוכו את הזכות לפגוע בזכויות היסוד של העובדים.

התוצאה היא שהעתירה נמחקה.

לאור כל האמור לעיל, אנו מקבלים את עמדתה של המשיבה כי יש לחייב את העותר בהוצאות בגין עתירה זו. העותר יישא בהוצאות העתירה וכן בהוצאות שכר הטרחה בגין הייצוג של המשיבה בסך של 10,000 ש"ח.

ניתנה היום, ט"ז בטבת בחשון התשס"ח (25.12.2007).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה